

03-03-2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ.
† Μνήμη τῶν Ἅγίων Μαρτύρων Εὐτρόπιου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου.

“Ηχος Πλ β’. Έωθ. στ’.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλῃ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

‘Οπ πρέπει σοι πᾶσα μᾶξα...

“Ηχος πλ. β’

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὄνόματι Κυρίου.

Σπίχ, α'. Εξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. “Ηχος πλ. β’

Ἄγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ
μνῆμα σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες
ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἵστατο
Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ
ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας
τὸν Ἀδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπὲ^τ
αὐτοῦ, ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ,
δωρούμενος τὴν ζωήν, ὁ ἀναστὰς
ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοί.

Δόξα Πατρὶ... τὸ ως ἄνω.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Ο τὴν εὐλογημένην καλέσας σου
Μητέρα ἥλθες ἐπὶ τὸ πάθος
ἔκουσία βουλή, λάμψας ἐν τῷ
Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν
Ἀδάμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις. Συγ-
χάρητέ μοί, ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπο-
λομένη δραχμή, ὁ πάντα σοφῶς
οἰκονομήσας, δόξα σοί.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ότι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.

“Ηχος πλ. β’

Τοῦ τάφου ἀνεωγμένου, τοῦ
Ἀδού ὀδυρομένου, ἡ Μαρία ἐβόα
πρὸς τοὺς κεκρυμμένους Ἀπο-
στόλους. Ἐξέλθετε οἱ τοῦ
ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν
τῆς Ἀναστάσεως λόγον. Ἀνέστη ὁ
Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρί...

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου
Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἔκλαιε
βιῶσα, καὶ κηπουρὸν σὲ
νομίζουσα ἔλεγε. Ποῦ ἔκρυψας τὴν
αἰώνιον Ζωήν; ποῦ ἔθηκας τὸν ἐπὶ^τ
θρόνου Χερουβίμ; οἱ γὰρ τοῦτον
φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπε-
νεκρώθησαν, ἢ τὸν Κύριόν μου
δότε μοί, ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε,
ὅ ἐν νεκροῖς καὶ τοὺς νεκροὺς
ἀναστήσας δόξα σοί.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλλη-
ψιν, καὶ ἔρμηνεύει ὁ Δαυΐδ τὸν
τόκον σου Θεοτόκε, κατέβη γὰρ ὡς
ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γα-
στρὶ σου, καὶ ἐβλάστησας ἄνευ

σπορᾶς Γῆ ἀγία, τοῦ κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἡ Κεχαριτωμένη.

**Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, ἐπερα
“Ηχος πλ. β'”.**

Η Ζωή, ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο, ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλακτον Χριστόν, καὶ τοὺς ἔχθροὺς αὐτοῦ ἀορασία πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα Πατρί...

Προϊστορεῖ ὁ Ἰωνᾶς τὸν τάφον σου, καὶ ἔρμηνεύει Συμεὼν τὴν Ἔγερσιν τὴν ἔνθεον, ἀθάνατε Κύριε, κατέβης γὰρ ὡσεὶ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ, ὁ λύσας Ἀδου τὰς πύλας, ἀνέστης δὲ ἄνευ φθορᾶς ὡς Δεσπότης, τοῦ κόσμου εἰς σωτηρίαν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίσας τοὺς ἐν σκότει.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίου.

Θεοτόκε Παρθένε, ἵκέτευε τὸν Γίόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια.
“Ηχος πλ. α’”**

Σπίχ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη δρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἐαυτῷ τὸν Ἄδαμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Στίχ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὡς Μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἅγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις, Ἱδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἥσθητε, ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Στίχ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι, ἀλλ’ ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἅγγελος, καὶ εἶπε θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἴπατε.

Στίχ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνῆμά σου Σῶτερ, ἐνηχοῦντο Ἅγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγούμενου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρί... Τριαδικὸν

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Γίόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἅγιαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ ούσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφείμ, κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εῖ, Κύριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἄδαμ ἀμαρτίας, χαρομόνην δὲ τῇ Εὕα, ἀντὶ λύπης παρέσχες, διεύσαντα ζωῆς, ἵθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἀνθρωπος.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἔκφωνησις

Ὅτι ηὐλόγηται σου...

·Η Ὑπακοή.·[·]Ηχος πλ. β'.

Τῷ ἔκουσίω καὶ ζωοποιῶ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ Ἀδού συντρίψας ὡς Θεός, ἥνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἀνπίφωνον Α'

Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὄφθαλμούς μου αἴρω, πρὸς σὲ Λόγε, οἰκτιρὸν με, ἵνα ζῶ σοί.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἔξουθενουμένους, καταρτίζων εὔχροηστα, σκεύη σου Λόγε.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Ἄγιῳ Πνεύματi, πανσωστικῇ αἰτίᾳ, εἰ τινι τούτων κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἔξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῦ, αὔξει, τάττει ἄνω.

Ἀνπίφωνον Β'

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἥδυνατο, ἔχθροῦ πάλαισμα, οἱ νικῶντες γὰρ ἔνθεν ὑψοῦνται.

Τοὶς ὄδοισιν αὐτῶν, μή μου ληφθῆτω ἡ ψυχή, ὡς στρουθίον Λόγε, οἴμοι! πῶς μέλλω τῶν ἔχθρῶν ῥυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Ἄγιῳ Πνεύματi, ἐνθέωσις τοὶς πάσιν, εύδοκία, σύνεσις, εἰρήνη καὶ ἡ εὐλογία, ἴσουργὸν γὰρ τῷ Πατρὶ ἔστι καὶ Λόγω.

Ἀνπίφωνον Γ'

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ἔχθροῖς φοβεροί, καὶ πᾶσι θαυμαστικοί, ἄνω γὰρ δρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χείρας αὐτῶν, ὁ τῶν δικαίων κλῆρος, ἐπίκουρόν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἔκτείνει.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Ἄγιῳ Πνεύματi, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων ὅπερ αἱ ἄνω Στρατηγίαι προσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω. (**Δις**)

Προκείμενον

Κύριε, ἔξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Σπίχ. **Ο** ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες.

Κύριε, ἔξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

**·Η Τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου
·Ηχος β'.**

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σπίχ, **Ἄ**ινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ

Τῷ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο Προεστώς ή ὁ Ἀναγνώστης:

Ἄναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν, ἵδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι’ ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Καὶ εὔθὺς ὁ Ν'Ψαλμὸς εἰς ἥχον β'

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντὸς.

Сοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἀν δλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον’ καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με δὲ Θεός.

Ίδιόμελα Τριωδίου. Ἡχος πλ. δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας, ζωοδότα· ὁρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος ὅλον ἐσπιλωμένον· ἀλλ’ ὡς οἰκτίρμων κάθαρον εὔσπλαγχνῷ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Τῆς σωτηρίας εὕθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε· αἰσχραῖς γὰρ κατερρύπωσα τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου ὅλον ἐκδαπανήσας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με πάσης ἀκαθαρσίας.

Ἡχος πλ. β'

Σπίχ. Ἔλέησόν με, δὲ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτίρμων σου ἔξαλειφον τὸ ἀνόμημά μου.

Ίδιόμελον. Ἡχος πλ. β'

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν δὲ τάλας, τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως· ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὔσπλαγχνίας σου, ὡς δὲ Δαυΐδ βοῶ σοι· Ἔλέησόν με, δὲ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Σῶσον δὲ Θεός τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δι)

Ἐλέει καὶ οἰκπρωμοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ
ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'

'Ωδὴ α'.

Ἄχος πλ. β'. Ο Ειρμός.

Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ, ἐπινίκιον ὡδήν, ἐβόα ἄσωμεν.

Σπίχ. **Δ**όξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Εκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδόκιας ἀγαθέ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα, διό, ἐπινίκιον ὡδήν, σοὶ πάντες ἄσωμεν.

Σπίχ. **Δ**όξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβω σοὶ ὡς θεραπαινὶς ἡ τελευτή, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότῃ τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωήν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Σπίχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Τὸν ἔαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἡθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ο Κανὼν τοῦ Τριωδίου

'Ωδὴ α'. Ἡχος β'

Τὴν Μωσέως ὡδὴν

Σπίχ. **Δ**όξα σοι, δὲ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ιησοῦ δὲ Θεός, μετανοοῦντα δέξαι νῦν κἀμέ, ὡς τὸν Ἀσωτὸν Γεών, πάντα τὸν βίον ἐν ἀμελείᾳ ζήσαντα καὶ σὲ παροργίσαντα.

Σπίχ. **Δ**όξα σοι, δὲ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Όν μοι δέδωκας πρίν, κακῶς ἐσκόρπισα θεῖον πλοῦτον, ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, ἀσώτως ζήσας, εὕσπλαγχνε Πάτερ. Δέξαι οὖν κἀμε ἐπιστρέφοντα.

Δόξα...

Τὰς ἀγκάλας νυνί, τὰς πατρικὰς προσεφαπλώσας δέξαι, Κύριε, κἀμε, ὥσπερ τὸν Ἀσωτον, πανοικτίρμον, ὅπως εὐχαρίστως δοξάζω σε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, πᾶσαν δεικνὺς ἀγαθωσύνην, πάριδέ μου τὴν πληθύν, τῶν ἐγκλημάτων ὡς εὔεργέτης, θείαις τῆς Μητρός σου δεήσεσι.

Ωδὴ γ'.

Ὕχος πλ. β'. Ο Είρμος.

Οὐκ ἔστιν ἄγιος ὡς σύ, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Σπίχ. **Δόξα** τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθιρώσας ἡ κτίσις, διελύετο φόβω, ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμη τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Σπίχ. **Δόξα** τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κεῖται δείλαιος ἀπνους, τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται δὲ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πάσιν ἡ Ἄναστασις.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Τοῦ θείου τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα, Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Ο Κανὼν τοῦ Τριῳδίου

Ωδὴ γ'.

Ὕχος β'

Σπειρωθέντα μου τὸν νοῦν

Σπίχ. **Δόξα** σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξω ὅλος ἐμαυτοῦ, γεγονὼς φρενοβλαβῶς προσεκολλήθην, τοῖς παθῶν ἐφευρέταις, ἀλλὰ δέξαι με Χριστέ, ὥσπερ τὸν Ἀσωτον.

Σπίχ. **Δόξα** σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Ἀσωτού τὴν φωνήν, ἐκμιμούμενος βοῶ. Ὕμαρτον Πάτερ, ὡς ἔκεινον οὖν κἀμε, ἐναγκάλισαι νυνί, καὶ μὴ ἀπώσῃ με.

Δόξα Πατρί...

Τὰς ἀγκάλας σου Χριστέ, ὑφαπλώσας συμπαθῶς ὑπόδειξαι με, ἀπὸ χώρας μακρᾶς, ἀμαρτίας καὶ παθῶν ἐπαναστρέφοντα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Ἡ καλὴ ἐν γυναιξί, καταπλούτισον κἀμε, καλῶν ἴδεαις, ἀμαρτίας πολλαῖς, τὸν πτωχεύσαντα, Ἀγνή, ὅπως δοξάζω σε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Όπου εἴ̄ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

Ὕχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν

Τῇ ζωαρχικῇ παλάμη τοὺς τεθνεώτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν κευθυτῶν δὲ Ζωοδότης, ἀναστήσας ἀπαντας Χριστὸς δὲ Θεός, τὴν

ἀνάστασιν ἔβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι, ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτήρ, ἀνάστασις καὶ ζωὴ, καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

‘Ο Οἶκος

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ταφήν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν Ἀδην ἔδησας Ἀθάνατε, ως Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ Ἀδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ως Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογούμεν σε πόθω τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἔχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως, καὶ ως μόνον δυνατόν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἔχθροῦ λυτρώσαμενον ἡμᾶς, ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν Ἀνάστασίν σου, δι’ ἣς ἔσωσας ἡμᾶς, ως Θεὸς τοῦ παντός.

Μεσάδιον κάθισμα πῦ Τριωδίου.

“Ηχος α’. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἄγκάλας πατρικάς, διανοῖξαι μοι σπεῦσον, ἀσώτως τὸν ἐμόν, κατηνάλωσα βίον, εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τοῦ ἐλέους Σου. Νῦν πτωχεύουσαν, μὴ ὑπερίδῃς καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυγάζω. Ἡμαρτον, σῶσόν με.

Δόξα Πατρί... Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Ἄνυμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων,

πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τάς ἐλπίδας, Κόρη, ἔχοντας, καὶ τὰς φυχὰς ἡμῶν σῶσον ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἔκφωνησις

**Σὺ γάρ εἴ̄δες...
Κοντάκιον.**

“Ηχος γ’.

‘Η Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρώας, δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὅν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου, φωνὴν κραυγάζω· Ἡμαρτον ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον, δέξαι με μετανοοῦντα, καὶ ποίησόν με, ως ἔνα τῶν μισθίων σου.

‘Ο Οἶκος.

Τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καθ’ ἐκάστην διδάσκοντος δι’ οἰκείας φωνῆς, τῶν Γραφῶν ἀκουσώμεθα, περὶ τοῦ Ἀσώτου καὶ σώφρονος πάλιν, καὶ τούτου πίστει ἐκμιμησώμεθα τὴν καλὴν μετάνοιαν, τῷ κατιδόντι πάντα τὰ κρύφια μετὰ ταπεινῆς καρδίας κράξωμεν· Ἡμάρτομέν σοι Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ποτέ, κληθῆναι τέκνα ως πρίν. Ἄλλ’ ως φύσει ὑπάρχων φιλάνθρωπος, σὺ προσδέχου, καὶ ποίησόν με, ως ἔνα τῶν μισθίων σου.

Συναξάριον

Τῇ Γ’ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων, Εύτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου.

Σπίχοι.

Ο χρηστὸς ἡμῖν Εύτροπιος τοὺς τρόπους,

ΟΣ-ΟΣ-2024 ΟΡΘΡΟΣ ΚΥΡ. ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'

Ἐφεῦρε Χριστὸν καὶ τέλους διὰ
ξίφους.

Καὶ Κλεόνικος εὐκλεᾶ νίκην
ἔχει,

Σταυρῷ κρεμασθείς, ὡς Χριστός
μου πάλαι.

Εἰρκτὴν τὸ σῶμα καὶ πρὸ τῆς
εἰρκτῆς ἔχων,

Εἰρκτῶν λυτροῦται Βασιλίσκος
ἐκ δύο.

Ἐν ξύλῳ Εὐτρόπιος σταυροῖο
τρίτῃ προσεπήχθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ
Ἄγιου Ιερομάρτυρος Θεοδωρήτου,
Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας.

Σπίχοι.

Χωρεῖν ἔχει που τῆς Ἐδὲμ τὸ
χωρίον,

Καὶ τὸν Θεοδώρητον ἐνδον τὸν
μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ζήνων
καὶ Ζωΐλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Σπίχοι.

Ζωῆς λύσις Ζήνωνι καὶ τῷ Ζωΐλῳ

Ζωῆς ὑπῆρξε κρείττονος πα-
ραιτία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Όσία Πια-
μοῦν ἡ παρθένος ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

Σπίχοι.

Κροσσωτὰ χρυσᾶ Πιαμοῦν με-
λαμφόροις,

Τὰς ἀρετὰς ἄπεισιν ἡμφιεσμένη.

·Γπόμνημα τριωδίου,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς τοῦ Ἀσώτου
Γίοῦ παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ
Εὐαγγελίου μνείαν ποιούμεθα, ἵν
οἱ θειότατοι Πατέρες ἡμῶν δευ-
τέραν ἐν τῷ Τριωδίῳ ἐνέταξαν.

Σπίχοι,

Ἄσωτος εἴ τις, ὡς ἐγώ, θαρρῶν
ἴθι. Θείου γὰρ οἶκτου πᾶσα ἥνοι-
κται θύρα.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ σου,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ
·Ωδὴ α' Ἡχος β'

Τῇ Μωσέως ὡδήν, ἀναλα-
βοῦσα βόησον ψυχή, Βοηθὸς καὶ
σκεπαστῆς, ἐγένετό μοὶ εἰς σωτη-
ρίαν, οὗτός μου Θεὸς καὶ δοξάσω
αὐτόν.

·Ωδὴ γ'

Κτειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρ-
ποφόρον ὁ Θεὸς ἀνάδειξόν με, γε-
ωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν
ἀγαθῶν, τὴ εὔσπλαγχνία σου.

·Ωδὴ δ'

Τῇ ἐκ Παρθένου σου γέννησιν,
ὁ Προφήτης προβλέπων, ἀνεκή-
ρυττε βιῶν. Τὴν ἀκοήν σου ἀκή-
κοα καὶ ἐφοβήθην, ὅτι ἀπὸ θαιμάν,
καὶ ἐξ ὅρους ἀγίου κατασκίου,
ἐπεδήμησας, Χριστέ.

·Ωδὴ ε'

Τῇς νυκτὸς διελθούσης, ἥγγικεν
ἡ ἡμέρα, καὶ τὸ φῶς τῷ κόσμῳ
ἐπέλαμψε, διὰ τοῦτο ὑμνεῖ σὲ τάγ-
ματα Ἅγγέλων καὶ δοξολογεῖ σὲ
Χριστὲ ὁ Θεός.

·Ωδὴ ζ'

Βυθῶ ἀμαρτημάτων, συνέχομαι
Σωτήρ, καὶ ἐν πελάγει τοῦ βίου βυ-
θίζομαι ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἱωνὰν ἐκ
τοῦ θηρός, καμὲ τῶν παθῶν ἀνά-
γαγε, καὶ διάσωσόν με.

·Ωδὴ ζ'

Τὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι,
Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ ἔχόρευον

ΟΣ-ΟΣ-2024 ΟΡΘΡΟΣ ΚΥΡ. ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'

βοῶντες. Εύλογητὸς εῖ δὲ Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει, ἐπήγαγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, δὲ ὑπερύμνητος καὶ δεδοξασμένος εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

΄Ωδὴ η̄'

Σπίχ. Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ, τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὅρει προτυπώσαντά ποτέ, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερψυφοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (΄Ηχος β')

Σπίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἥγαλλιασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. Ότι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδού γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ότι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Εποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Καθεῖτε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Λντελάβετο Ισραὴλ πατὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία

΄Ωδὴ θ'. ΄Ηχος β'

Τῶν γηγενῶν τὶς ἥκουσε τοιοῦτον, ἢ τὶς ἔώρακε ποτὲ; ὅτι παρθένος εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, καὶ ἀνωδίνως τὸ βρέφος ἀποτεκοῦσα τοιούτον σου τὸ θαῦμα καὶ σὲ ἀγνὴ Θεοκυῆτορ Μαρία μεγαλύνομεν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

΄Ηχος β'.

Ἄγιος Κύριος δὲ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος δὲ Θεὸς ἡμῶν.

Ὑφοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ότι ἄγιος ἐστι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ΣΤ',

΄Ηχος β',

Τοῖς μαθηταίς συνέλθωμεν.»

Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, σῶτερ εἰς κατ' οὐσίαν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, βρώσεως συμμετέσχες, καὶ μέσον στὰς ἐδίδασκες, μετάνοιαν κηρύσσειν, εὐθὺς δὲ πρὸς οὐράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω, ὑπέρθεε Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει.

Ἐξαποστειλάριον, Τριωδίου
Ὕχος β'. Γυναικες ἀκουπίσθητε

Τὸν πλοῦτον, δν μοι δέδωκας,
τῆς χάριτος ὁ ἄθλιος, ἀποδημήσας
ἀχρείως, κακῶς ἡνάλωσα Σωτερ,
ἀσώτως ζήσας δαίμοσι, δολίως διε-
σκόρπισα· διό με ἐπιστρέφοντα,
ὡσπερ τὸν Ἀσωτον δέξαι, Πάτερ
οἰκτίρμον, καὶ σῶσον.

Ἐπερον Ἐξαποστειλάριον, Τριωδίου
Ὕχος β'. Γυναικες ἀκουπίσθητε

Εσκόρπισα τὸν πλοῦτόν σου,
ἐκδαπανήσας Κύριε, καὶ πονηροῖς
δαιμονίοις, καθυπετάγην ὁ τάλας·
ἀλλὰ Σωτὴρ πανεύσπλαγχνε τὸν
Ἀσωτον οἰκτείρησον, καὶ ρυπω-
θέντα κάθαρον, τὴν πρώπην ἀπο-
διδούς μοι, στολὴν τῆς σῆς βασι-
λείας.

Θεοτοκίον, Τριωδίου

Ὕχος β'. Γυναικες ἀκουπίσθητε

Αγία Μητροπάρθενε, τὸ μέγα
περιήχημα τῶν Ἀποστόλων Μαρ-
τύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Όσίων,
τὸν σὸν Γίὸν καὶ Κύριον, ἰλέωσαι
τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν Θεογεν-
νήτρια, ὅταν καθίσῃ τοῦ κρῖναι, τὰ
κατ' ἀξίαν ἔκάστου.

ΑΙΝΟΙ. Ὕχος πλ. β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύ-
ριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς
ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ Ἀγγε-
λοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ
δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὑμνος
τῷ Θεῷ.

Σπιχηρὰ ἀναστάσιμα δ'.

Σπίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς
κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται
πᾶσι τοῖς δσίοις αὐτοῦ.

Ο Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ
ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου,
καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν
ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν,
ἔλέησον ἡμᾶς.

Σπίχ. Λίνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς
Ἄγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Η ταφή σου Δέσποτα, Παράδει-
σον ἥνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων,
καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν
ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν,
ἔλέησον ἡμᾶς.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυ-
ναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Κὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χρι-
στὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα
ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν
ἐκβοῶμεν. Σὺ ζωὴ ὑπάρχεις, ἡμῶν
καὶ ἀνάστασις, ἔλέησον ἡμᾶς.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλ-
πιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ϕαλτηρίῳ
καὶ κιθάρᾳ.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ
τάφου καθὼς γέγραπται, συνε-
γείρας τὸν Προπάτορα ἡμῶν, διὸ
σὲ καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν
ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν
Ἀνάστασιν.

Ἐπερο Ἀνατολικό
Ὕχος πλ. β'

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ
καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς
καὶ ὁργάνῳ

Κύριε, μέγα καὶ φοβερὸν ὑπάρχει, τῆς σῆς Ἀναστάσεως τὸ μυστήριον, οὕτω γὰρ προῆλθες ἐκ τοῦ τάφου, ὡς νυμφίος ἐκ παστάδος, θανάτῳ θάνατον λύσας, ἵνα τόν Ἀδὰμ ἐλευθερώσης, ὅθεν ἐν οὐρανοῖς, Ἀγγελοι χορεύουσι, καὶ ἐπὶ γῆς ἀνθρωποι δοξάζουσι, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην, εὔσπλαγχνίαν σου φιλάνθρωπε.

Ίδιόμελα τῶν αὖτων τοῦ Ἀσώτου.

''Ηχος β'

Σπίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν προσφέρω σοι Κύριε. Ὁμαρτον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν σου ἀγαθέ, ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτον τῶν χαρισμάτων σου, ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦντα, Σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Σπίχ. **Ἀ**νάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ώς ὁ Ἀσωτος Γίδες ἥλθον κάγὼ οἰκτίρμον, ὁ τὸν βίον ὅλον δαπανήσας ἐν τῇ ἀποδημίᾳ, ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτον, ὃν δέδωκάς μοι Πάτερ, δέξαι με μετανοοῦντα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

''Ηχος πλ. δ'

Σπίχ. **Ε**ξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Δαπανήσας ἀσώτως, τῆς πατρικῆς οὐσίας τὸν πλοῦτον, καὶ καταναλώσας, ἔρημος γέγονα, ἐν τῇ χώρᾳ οἰκήσας, τῶν πονηρῶν πολιτῶν, καὶ μηκέτι φέρων τὸ μετὰ

τούτων συνοικέσιον, ἐπιστρέψας βοῶ σοι τῷ οἰκτίρμονι Πατρί· Ὁμαρτον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἔνα τῶν μισθίων σου, ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα Πατρί... **''Ηχος πλ. β'**

Πάτερ ἀγαθέ, ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ μὴ ἐγκαταλίπης με, μηδὲ ἀχρεῖον δείξης τῆς βασιλείας σου· ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος ἐγύμνωσέ με, καὶ ἦρέ μου τὸν πλοῦτον· τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα ἀσώτως διεσκόρπισα, ἀναστὰς οὖν, ἐπιστρέψας πρὸς σὲ ἐκβοῶ· Ποίησόν με ὡς ἔνα τῶν μισθίων σου, ὁ δι’ ἐμὲ ἐν Σταυρῷ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἀπλώσας, ἵνα τοῦ δεινοῦ θηρὸς ἀφαρπάσῃς με, καὶ τὴν πρώτην καταστολὴν ἐπενδύσῃς με, ὡς μόνος πολυέλεος.

Καὶ νῦν... **''Ηχος β' (πάντοτε)**

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἥχιμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἐλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὗτως εὔδοκήσας, δόξα σοι.

**Δοξολογία Μεγάλη
εἰς ἥχον πλ.β'**

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν

σε, εύχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γίε μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γίδος τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἔκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἔγὼ εἴπακα Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ παρόν

Ἀναστάσιμον Τροπάριον

Ἅχος πλ.δ'

Ἄναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἀδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα, τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἔχθροῦ δύσαμενος, ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς, Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεες.

ἢ πò . Ἅχος β'

Cήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν καθελῶν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸν οἶκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν)

Ἄντιφωνον Α'

Ὕχος β!

Στίχ. Εύλογει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εύλογει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἄντιφωνον Β'

Ὕχος β!

Σπίχ. Λένει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Κῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ιακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Κῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Σπίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Κῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς..

Σπίχ.. Ρασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κῶσον, ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Γείδος καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἴς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄντιφωνον Γ'

Ἀπολυτίκιον. Ὕχος πλ. β!

Σπίχ. α! Λῦτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμα σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωήν, ὁ ἀναστὰς ἐκ των νεκρῶν, Κύριε δόξα σοί.

Μικρὰ Εἰσοδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Γίě Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Απολυτίκιον. Ἡχος πλ. β'!

Ἄγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμα σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωήν, ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοί.

Απολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου.

Ἡχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρώας, δόξης σου, ἀποσκιρήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὅν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου, φωνὴν κραυγάζω. Ἡμαρτον ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον, δέξαι με μετανοοῦντα, καὶ ποίησόν με, ώς ἔνα τῶν μισθίων σου.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Αγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμὴν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΛΔ'. ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ.**

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'

Сῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Σπίχ. Πρός σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 6:12-20

Ἄδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἔξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἥγειρε καὶ ἡμᾶς ἔξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἔστιν; Ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἐν σῶμά ἔστιν; Ἐσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ ἐν πνεῦμα ἔστι. φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἀνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἔστιν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἵδιον σῶμα ἀμαρτάνει. Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἅγιου Πνεύματός ἔστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἔστε ἔσαυτῶν; ἥγιοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ὅτινά ἔστι τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). **Ἡχος πλ. β'**

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Γύψιστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

Σπίχ. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ ἀντι-
λήπτωρ μου εἰ.

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἰε-
ροῦ Χρυσοστόμου
Εἰς τὸ Εξαρέτως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μα-
καρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀει-
μακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ
μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιω-
τέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδο-
ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σερα-
φείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν
ἡχος πλ. β'

Ἄνειτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

ἡχος β'

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εῦρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἄμήν ἀμήν ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν ταὴν αἰώ-
νιον.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν
αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ὃν ὑμνήσω-
μεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἥξιωσας
ἡμᾶς τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν μυ-
στηρίων. Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ
ἀγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελε-
τῶντας τὴν δικαιοσύνην σου.
Ἀλληλούϊα.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ
αἰῶνος. (τρίς).

«Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»
·Η Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
·Ιεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.